

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

25. juli 2007

Indhold	I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	FORORDNINGER	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 872/2007 af 24. juli 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 873/2007 af 24. juli 2007 om ændring og berigtigelse af forordning (EF) nr. 1913/2006 om gennemførelsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren	3
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2007 af 24. juli 2007 om fastsættelse for produktionsåret 2006/07 af den endelige støtte for tørret foder	5
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på <i>de minimis</i> -støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004	6
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 876/2007 af 24. juli 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 2245/2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design som følge af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design ⁽¹⁾	13
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 877/2007 af 24. juli 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 2246/2002 om de gebyrer, der skal betales til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), som følge af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design	16
	AFGØRELSE OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE	
	★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 878/2007/EF af 23. juli 2007 om ændring og forlængelse af afgørelse nr. 804/2004/EF om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule II-programmet)	18

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2007/522/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 18. juli 2007 om ændring af beslutning 2006/802/EF for så vidt angår svinekød fra svin, der er blevet vaccineret med en levende, svækket, konventionel vaccine i Rumænien** (meddelt under nummer K(2007) 3418) ⁽¹⁾ 23

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 872/2007

af 24. juli 2007

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 756/2007 (EUT L 172 af 30.6.2007, s. 41).

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. juli 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	TR	90,5
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	116,0
	ZZ	116,0
0709 90 70	TR	88,2
	ZZ	88,2
0805 50 10	AR	49,4
	UY	56,2
	ZA	66,5
	ZZ	57,4
0806 10 10	BR	161,0
	EG	150,8
	MA	189,3
	TR	180,5
	ZZ	170,4
0808 10 80	AR	90,7
	BR	95,8
	CA	101,7
	CL	91,9
	CN	76,5
	NZ	99,5
	US	105,0
	UY	36,3
	ZA	100,0
	ZZ	86,6
	0808 20 50	AR
CL		80,8
NZ		119,1
TR		140,9
ZA		112,4
ZZ		108,3
0809 10 00	TR	169,5
	ZZ	169,5
0809 20 95	CA	324,1
	TR	282,6
	US	286,5
	ZZ	297,7
0809 30 10, 0809 30 90	TR	157,0
	ZZ	157,0
0809 40 05	IL	73,6
	ZZ	73,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 873/2007

af 24. juli 2007

om ændring og berigtigelse af forordning (EF) nr. 1913/2006 om gennemførelsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er konstateret en formuleringsfejl i artikel 5, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 ⁽²⁾, hvad angår fastsættelsen af den udløsende begivenhed for den støtte, der ydes til uddeling af visse mejeriprodukter til skoleelever i henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2707/2000 af 11. december 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår EF-støtte til uddeling af mælk og visse mejeriprodukter til skoleelever ⁽³⁾. Denne fejl bør rettes for at undgå fejlfortolkninger.

(2) Artikel 11, litra c), i forordning (EF) nr. 1913/2006 overlapper artikel 6 i samme forordning. Af klarhedshensyn bør »og for hvilken den udløsende begivenhed for vekselkursen er den 1. oktober,« udgå af artikel 11.

(3) Kodificeringen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93 af 15. oktober 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer ⁽⁴⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 af 15. marts 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt

interventionsopkøb af oksekød ⁽⁵⁾ blev afsluttet før vedtagelsen og offentliggørelsen af forordning (EF) nr. 1913/2006. Forordning (EØF) nr. 2825/93 og (EF) nr. 562/2000 er ophævet og erstattet med virkning fra den 30. november 2006 af henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1670/2006 (kodificeret udgave) ⁽⁶⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1669/2006 (kodificeret udgave) ⁽⁷⁾. Henvisningerne til forordning (EØF) nr. 2825/93 og (EF) nr. 562/2000 er således forældede og bør derfor berigtiges i forordning (EF) nr. 1913/2006.

(4) Ændringer og berigtigelser, der fastsættes ved denne forordning, bør anvendes fra samme dato som den ændrede forordning.

(5) Forordning (EF) nr. 1913/2006 bør derfor ændres og berigtiges i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1913/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 4, affattes således:

»4. For støtte til uddeling af visse mejeriprodukter til skoleelever, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. 2707/2000, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første dag i den periode, som den anmodning om betaling af støtte, der er omhandlet i artikel 11 i nævnte forordning, vedrører.«

2) Artikel 11, litra c), affattes således:

»c) for den minimumspris for sukkerroer, der er omhandlet i artikel 6, gennemsnitskursen for den sidste måned inden den udløsende begivenhed fastsat af Den Europæiske Centralbank (ECB).«

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.

⁽³⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 37. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 704/2007 (EUT L 161 af 22.6.2007, s. 31).

⁽⁴⁾ EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006.

⁽⁵⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006.

⁽⁶⁾ EUT L 312 af 11.11.2006, s. 33.

⁽⁷⁾ EUT L 312 af 11.11.2006, s. 6.

3) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Ændring af forordning (EF) nr. 1670/2006

Artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1670/2006 affattes således:

»2. Restitutionsraten er den sats, der gælder den dag, hvor kornet anbringes under kontrol. For de mængder, der destilleres i de fiskale destillationsperioder, som følger efter den periode, hvor kornet anbringes under kontrol, anvendes dog den sats, der gælder den første dag i hver af de pågældende fiskale destillationsperioder.

Den udløsende begivenhed for den vekselkurs, der gælder for restitutionen, er den, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 (*).

(*) EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.« «

4) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Ændring af forordning (EF) nr. 1669/2006

Artikel 16 i forordning (EF) nr. 1669/2006 affattes således:

»Artikel 16

Vekselkurs

De udløsende begivenheder for den vekselkurs, der gælder for det beløb og de priser, der er omhandlet i artikel 11, og for den sikkerhed, der er omhandlet i artikel 9, er dem, der er omhandlet henholdsvis i artikel 8, litra a), og i artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 (*).

(*) EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.« «

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 874/2007**af 24. juli 2007****om fastsættelse for produktionsåret 2006/07 af den endelige støtte for tørret foder**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1786/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for tørret foder ⁽¹⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1786/2003 fastsættes det, hvor stor en støtte der skal udbetales til forarbejdningsevnevirksomhederne for tørret foder inden for den maksimale garantimængde, der er anført i artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning.
- (2) Medlemsstaterne har i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, første afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 382/2005 af 7. marts 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1786/2003 om den fælles markedsordning for tørret foder ⁽²⁾ givet Kommissionen meddelelse om de mængder tørret foder, for

hvilke der er ansøgt om støtte for produktionsåret 2006/07. Disse meddelelser viser, at den maksimale garantimængde for tørret foder ikke er overskredet.

- (3) Støtten for tørret foder udgør derfor 33 EUR/t, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1786/2003.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 2006/07 udgør den endelige støtte for tørret foder 33 EUR/t.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2007.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 114. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 456/2006 (EUT L 82 af 21.3.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 61 af 8.3.2005, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 116/2007 (EUT L 35 af 8.2.2007, s. 7).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 875/2007

af 24. juli 2007

om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 1,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen udstede en forordning om, at støtteforanstaltninger, der ligger under et bestemt loft, ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) På grundlag af den pågældende forordning udstedte Kommissionen forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte⁽³⁾, hvori der fastsættes et loft på 100 000 EUR pr. støttemodtager pr. treårsperiode. Oprindeligt gjaldt denne forordning ikke for landbrugs-, fiskeri- og akvakultur- samt transportsektoren på grund af særreglerne for disse sektorer.
- (3) Med hensyn til landbrugs- og fiskerisektoren blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren⁽⁴⁾ fastsat et specifikt loft på 3 000 EUR pr. støttemodtager pr. treårsperiode for disse sektorer, da Kommissionens erfaringer viste, at meget små støttebeløb, der ydes i landbrugssektoren, ikke opfylder kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, hvis visse betingelser er opfyldt. Dette er tilfældet, når både den støtte, som individuelle producenter modtager, er lille, og den samlede støtte, der ydes til disse sektorer, ikke overstiger en lille procentdel af produktionsværdien.

(4) På grund af de ændrede økonomiske forhold og erfaringerne med anvendelsen af de eksisterende *de minimis*-regler skønnedes det nødvendigt at ændre disse regler. Derfor udstedte Kommissionen forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte⁽⁵⁾. Den forordning afløste forordning (EF) nr. 69/2001, forhøjede det generelle *de minimis*-loft fra 100 000 EUR til 200 000 EUR, udvidede forordningens anvendelsesområde til også at omfatte forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter og indførte et nyt *de minimis*-loft på 100 000 EUR for statsstøtte til vejtransportsektoren.

(5) Erfaringerne i den seneste tid med anvendelsen af statsstøttereglerne i fiskerisektoren, og især *de minimis*-loftet i forordning (EF) nr. 1860/2004 og retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur⁽⁶⁾, har vist, at risikoen for fordrejning af konkurrencevilkårene på grund af *de minimis*-støtte er mindre end forudset i 2004.

(6) Efter Kommissionens erfaringer kan støtte til virksomheder i fiskerisektoren på højst 30 000 EUR pr. støttemodtager pr. treårsperiode anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, hvis det samlede beløb af sådan støtte til alle virksomheder i en treårsperiode ligger under et loft svarende til ca. 2,5 % af værdien af den årlige fiskeriproduktion. Det bør derfor fremføres, at sådan statsstøtte ikke falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1. De år, der skal lægges til grund i den forbindelse, er skatteårene, dvs. de år, som den pågældende medlemsstat anvender i skattemæssig sammenhæng. Den relevante treårsperiode er glidende i den forstand, at det, hver gang der ydes ny *de minimis*-støtte, bør beregnes, hvor meget *de minimis*-støtte i alt der er ydet i det pågældende skatteår samt i de foregående to skatteår.

(7) Når der ydes *de minimis*-støtte, bør anden statsstøtte ydet af medlemsstaten også tages med i beregningerne.

(8) Støtte, der overstiger *de minimis*-loftet, bør ikke kunne opdeles i en række mindre dele for dermed at kunne komme ind under denne forordnings anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 276 af 14.11.2006, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT L 325 af 28.10.2004, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 229 af 14.9.2004, s. 5.

- (9) Efter de principper, der gælder for statsstøtte omfattet af traktatens artikel 87, stk. 1, bør *de minimis*-støtte anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor støttemodtageren er støtteberettiget efter den gældende nationale ordning.
- (10) EF-Domstolen har fastslået, at medlemsstaterne, når Fællesskabet ved lov har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har pligt til at afstå fra enhver foranstaltning, der kan underminere eller fravige denne ordning ⁽¹⁾. Dette princip gælder også i fiskerisektoren. Denne forordning bør derfor ikke anvendes på støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der bringes på markedet.
- (11) Denne forordning bør ikke anvendes på eksportstøtte eller *de minimis*-støtte, der begunstiger indenlandske produkter frem for importerede. Den bør heller ikke anvendes på støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre lande. Støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.
- (12) Denne forordning bør ikke anvendes på kriseramte virksomheder som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²⁾ i betragtning af vanskelighederne med at fastlægge bruttosubventionsækvivalenten for støtte til denne type virksomheder.
- (13) I betragtning af den fælles fiskeripolitikens mål bør støtte til udvidelse af fiskerikapaciteten og støtte til bygning eller erhvervelse af fiskerifartøjer ikke falde ind under forordningens anvendelsesområde, bortset fra støtte til modernisering over hoveddækket, jf. artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾.
- (14) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af *de minimis*-loftet bør medlemsstaterne anvende samme beregningsmetode. For at lette beregningen og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1998/2006 bør støtte, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalenten. Subventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end rateudbetalt støtte beregnes på grundlag af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på ensartet, gennemskuelig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrentesatserne i forbindelse med denne forordning anses for at svare til de referencesatser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på internettet. Det kan dog være nødvendigt at lægge yderligere basispoint til minimumssatsen på grund af den stillede sikkerhed eller den risiko, der er knyttet til støttemodtageren.
- (15) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektiv overvågning bør denne forordning kun anvendes på *de minimis*-støtte, som er gennemsigtig. Gennemsigtig støtte er støtte, hvor det er muligt nøjagtigt forudberegne støtens bruttosubventionsækvivalent, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering. En sådan præcis beregning kan feks foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud og begrænsede skattefritagelser. Støtte i form af kapitaltilførsler bør kun betragtes som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den samlede offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger *de minimis*-loftet. Støtte i form af foranstaltninger for risikovillig kapital, jf. EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder ⁽⁴⁾, bør kun betragtes som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, ikke overstiger *de minimis*-loftet for hver enkelt virksomhed. Støtte i form af lån bør behandles som gennemsigtig *de minimis*-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet efter de gældende markedsrenter på støttetidspunktet.
- (16) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning vedtaget af en medlemsstat eventuelt ikke betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, af andre grunde end dem, der er nævnt i denne forordning, feks i tilfælde af kapitaltilførsler, hvor foranstaltningen er vedtaget i overensstemmelse med markedsinvestorprincippet.

⁽¹⁾ Sag C-113/2000, Spanien mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 7601, præmis 73.

⁽²⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2.

- (17) Det er nødvendigt at skabe retssikkerhed med hensyn til garantiordninger, som ikke vil kunne påvirke samhandelen eller fordrøje konkurrencen, og for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en pålidelig vurdering af de potentielle virkninger. Forordningen bør derfor omsætte det generelle *de minimis*-loft på 30 000 EUR til et garantispecifikt loft baseret på det garanterede beløb for det individuelle lån, som ligger til grund for garantien. Dette specifikke loft bør beregnes efter en metode til vurdering af det statsstøtte i form af garantiordninger for lån til rentable virksomheder. Den metode og de oplysninger, der anvendes til beregning af det garantispecifikke loft, bør ikke anvendes på kriseramte virksomheder som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Dette specifikke loft bør derfor ikke gælde for individuel ad hoc-støtte, som ydes uden for en garantiordnings anvendelsesområde, for støtte til kriseramte virksomheder eller for garantier for underliggende transaktioner, der ikke udgør et lån, såsom garantier for aktie-transaktioner. Det specifikke loft bør fastsættes på grundlag af det forhold, at en garanti på 225 000 EUR kan anses for at have en bruttosubventionsækvivalent svarende til *de minimis*-loftet fastsat ved denne forordning, når der tages hensyn til en maksimumssats (nettomisligholdelsesrate) på 13 %, der repræsenterer det mest pessimistiske scenario for garantiordninger i Fællesskabet. Kun garantier, der dækker op til 80 % af det underliggende lån, bør være omfattet af dette specifikke loft.
- (18) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttere reglerne overholdes, og især at støtte, der ydes efter *de minimis*-reglerne, opfylder de fastsatte betingelser. Efter traktatens artikel 10 bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den samlede støtte, der ydes efter *de minimis*-reglerne, ikke overstiger loftet på 30 000 EUR pr. støttemodtager eller det samlede loft, der fastsættes af Kommissionen ud fra fiskeriproduktionsværdien pr. medlemsstat pr. tre skatteår. Når medlemsstaterne yder *de minimis*-støtte, bør de derfor meddele den pågældende virksomhed, hvor stort et støttebeløb det drejer sig om, og at der er tale om *de minimis*-støtte med henvisning til denne forordning. Inden medlemsstaten yder en sådan støtte, bør den også indhente en erklæring fra virksomheden om anden *de minimis*-støtte, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående skatteår, og nøje kontrollere, at *de minimis*-loftet ikke overskrides som følge af den nye *de minimis*-støtte. Alternativt kan det også sikres, at lofterne overholdes, ved at føre et centralt register.
- (19) Af klarhedsgrunde, og eftersom der er forskelligt loft over *de minimis*-støtte til fiskerisektoren og landbrugssektoren, bør der udstedes en specifik forordning, der kun gælder for fiskerisektoren, og forordning (EF) nr. 1860/2004 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (20) Under hensyntagen til Kommissionens erfaringer og især til, hvor hyppigt det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, samt til anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 1998/2006 og forordning (EF) nr. 1860/2004, bør nærværende forordnings anvendelsesperiode begrænses til den 31. december 2013. Skulle denne forordning løbe ud uden at blive forlænget, bør medlemsstaterne have en tilpasningsperiode på seks måneder for *de minimis*-støtte under denne forordning. Af hensyn til retssikkerheden bør det fastslås, hvilken virkning denne forordning får for støtte ydet før forordningens ikrafttræden —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for støtte til virksomheder i fiskerisektoren, bortset fra:

- a) støtte, der fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der bringes på markedet
- b) støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, støtte til etablering og drift af et distributionsnet eller støtte til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
- c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede
- d) støtte til udvidelse af fiskerikapaciteten, udtrykt i tonnage eller maskineffekt, jf. artikel 3, litra n), i forordning (EF) nr. 2371/2002, medmindre det drejer sig om støtte til modernisering over hoveddækket, jf. artikel 11, stk. 5, i samme forordning
- e) støtte til erhvervelse eller bygning af fiskerfartøjer
- f) støtte til kriseramte virksomheder.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »virksomheder i fiskerisektoren«: virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer
- b) »fiskevarer«: varer som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

c) »forarbejdning og afsætning«: alle aktiviteter, herunder håndtering, behandling, produktion og distribution, mellem landings- eller høsttidspunktet og færdigvarestadiet.

Artikel 3

de minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i artikel 4 og 5 i denne forordning, anses for ikke at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Den samlede *de minimis*-støtte til én virksomhed må ikke overstige 30 000 EUR pr. periode på tre skatteår. Dette loft gælder uanset støttens form eller formål. Perioden bestemmes efter de skatteår, som den pågældende medlemsstat anvender.

3. Hvis et samlet støttebeløb overstiger dette loft, kan det ikke komme ind under denne forordning, heller ikke for den dels vedkommende, der ikke overstiger loftet. I så fald kan en sådan støtteforanstaltning ikke komme ind under denne forordning, hverken på det tidspunkt, hvor støtten ydes, eller senere.

4. Den samlede støtte, der således ydes til diverse virksomheder i fiskerisektoren, må i en hvilken som helst periode på tre skatteår ikke overstige værdien pr. medlemsstat som fastsat i bilaget.

5. Lofterne i stk. 2 og 4 udtrykkes som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis der ydes støtte i en anden form end tilskud, er støttebeløbet lig med støttens bruttosubventionsækvivalent.

6. Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskontering og til beregning af bruttosubventionsækvivalenten, er den referencesats, der var gældende på støttetidspunktet.

7. Denne forordning anvendes kun på støtte, hvor det er muligt præcist at forudberegne bruttosubventionsækvivalenten, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«). Her gælder følgende:

a) Støtte i form af lån behandles som gennemsigtig *de minimis*-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af gældende markedsrenter på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.

b) Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den samlede offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger *de minimis*-loftet.

c) Støtte i form af foranstaltninger for risikokapital betragtes kun som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, ikke overstiger *de minimis*-loftet for hver enkelt virksomhed.

d) Støtte i form af tilbagebetalingspligtige forskud betragtes ikke som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis de samlede tilbagebetalingspligtige forskud overstiger den tærskel, der gælder i henhold til denne forordning.

e) Individuel støtte, der i henhold til en garantiordning ydes til virksomheder, som ikke er kriseramte, behandles som gennemsigtig *de minimis*-støtte, når den garanterede del af det underliggende lån ikke overstiger 225 000 EUR pr. virksomhed. Hvis den garanterede del af det underliggende lån kun tegner sig for en given andel af dette loft, anses garantiens bruttosubventionsækvivalent for at svare til den samme andel af det gældende loft fastsat i stk. 2. Garantien må ikke overstige 80 % af det underliggende lån.

8. *De minimis*-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller beslutning vedtaget af Kommissionen.

Artikel 4

Tilsyn

1. Når en medlemsstat yder *de minimis*-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om støttebeløbet (udtrykt i bruttosubventionsækvivalent) og om, at det drejer sig om *de minimis*-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel og publikationsnummer i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der ydes *de minimis*-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og den individuelle støtte er forskellig fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at indfri denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes efter ordningen. I så fald anvendes det faste beløb til at fastslå, om et af lofterne fastsat i artikel 3, stk. 2 og 4, er overholdt. Inden medlemsstaten yder støtten, skal den desuden have en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om al anden *de minimis*-støtte, som virksomheden har modtaget i det indværende og de to foregående skatteår.

2. Medlemsstaten kan først yde den nye *de minimis*-støtte, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at den samlede *de minimis*-støtte, som virksomheden har modtaget i den pågældende medlemsstat i en periode, der omfatter det indeværende og de to foregående skatteår, ikke overstiger et af lofterne fastsat i artikel 3, stk. 2 og 4.

3. Hvis en medlemsstat har oprettet et centralt register over *de minimis*-støtte med fuldstændige oplysninger om al *de minimis*-støtte ydet af enhver myndighed i den pågældende medlemsstat, anvendes stk. 1 ikke længere for den pågældende medlemsstat fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre skatteår.

4. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel *de minimis*-støtte opbevares i ti skatteår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en *de minimis*-støtteordning opbevares i ti skatteår regnet fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt individuel støtte efter ordningen. På skriftlig anmodning fra Kommissionen skal den pågældende medlemsstat inden 20 arbejdsdage eller inden for en eventuelt længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, give Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især den samlede *de minimis*-støtte, som virksomheder og fiskerisektoren i den pågældende medlemsstat har modtaget.

Artikel 5

Overgangsforanstaltninger

1. Denne forordning anvendes på støtte, der ydes før dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i artikel 1-3 og i givet fald artikel 4. Enhver støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen efter de relevante rammebestemmelser, retningslinjer, meddelelser og bekendtgørelser.

2. Al *de minimis*-støtte, der er ydet i perioden fra den 1. januar 2005 og indtil seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er følgelig fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

3. *De minimis*-støtte, der opfylder forordningens betingelser, kan fortsat ydes i indtil seks måneder efter udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode.

Artikel 6

Ændring

I forordning (EF) nr. 1860/2004 foretages følgende ændringer:

- a) I titlen ændres »landbrugs- og fiskerisektoren« til »landbrugssektoren«.
- b) I artikel 1 ændres »landbrugs- og fiskerisektoren« til »landbrugssektoren«.
- c) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
  - i) I nr. 2) ændres »undtagen fiskevarer som defineret under nr. 5) i denne artikel« til »undtagen fiskevarer som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 104/2000«.
  - ii) Nr. 4), 5) og 6) udgår.
- d) Artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, udgår.
- e) I artikel 4, stk. 2, ændres »henholdsvis landbrug og fiskeri« til »landbrug«.
- f) I artikel 4, stk. 3, andet afsnit, ændres »landbrugs- eller fiskerisektoren« til »landbrugssektoren«.
- g) Bilag II udgår.

Artikel 7

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendagedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2007.

På Kommissionens vegne

Joe BORG

Medlem af Kommissionen

BILAG

Samlet støtte til fiskeriet pr. medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 4

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 876/2007

af 24. juli 2007

om ændring af forordning (EF) nr. 2245/2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design som følge af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design⁽¹⁾, særlig artikel 107, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, som blev vedtaget den 2. juli 1999 og godkendt ved Rådets afgørelse 2006/954/EF⁽²⁾, og de dermed forbundne ændringer af forordning (EF) nr. 6/2002 er det nødvendigt at vedtage visse tekniske gennemførelsesforanstaltninger.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design⁽³⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det i henhold til artikel 109 i forordning (EF) nr. 6/2002 nedsatte udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2245/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) Som artikel 11a indsættes:

»Artikel 11a

Undersøgelse af grunde til afslag

1. Hvis Harmoniseringskontoret i forbindelse med undersøgelsen af en international registrering i henhold til artikel 106e, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 fastslår, at det design, for hvilket der søges beskyttelse, ikke er i overensstemmelse med definitionen af design i artikel 3, litra a), i nævnte forordning, eller at designet strider mod offentlig orden eller sædelighed, sender det Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret

(i det følgende benævnt »Det Internationale Bureau«) en meddelelse om afslag senest seks måneder efter offentliggørelsen af den internationale registrering og angiver heri grundene til afslaget i henhold til artikel 12, stk. 2, i Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, vedtaget den 2. juli 1999 (i det følgende benævnt »Genève-aftalen«) og godkendt ved Rådets afgørelse 2006/954/EF^(*).

2. Harmoniseringskontoret fastsætter en frist, inden for hvilken indehaveren af den internationale registrering i henhold til artikel 106e, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 har mulighed for at give afkald på den internationale registrering for så vidt angår Fællesskabet, begrænse den internationale registrering til et eller nogle af de industrielle design for så vidt angår fællesskabet eller fremsætte bemærkninger.

3. Hvis indehaveren af den internationale registrering i henhold til artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 er forpligtet til at være repræsenteret i sager ved Harmoniseringskontoret, skal meddelelsen indeholde en henvisning til indehaverens forpligtelse til at udpege en repræsentant som omhandlet i artikel 78, stk. 1, i nævnte forordning.

Den frist, der er anført i stk. 2 i denne artikel, gælder mutatis mutandis.

4. Hvis indehaveren undlader at udpege en repræsentant inden for den anførte frist, afslår Harmoniseringskontoret at beskytte den internationale registrering.

5. Fremsætter indehaveren bemærkninger, der opfylder Harmoniseringskontorets krav inden for den anførte frist, trækker Harmoniseringskontoret afslaget tilbage og underretter Det Internationale Bureau i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i Genève-aftalen.

Hvis indehaveren i henhold til artikel 12, stk. 2, i Genève-aftalen ikke fremsætter bemærkninger, der opfylder Harmoniseringskontorets krav inden for den anførte frist, bekræfter Harmoniseringskontoret afgørelsen om at afslå at beskytte den internationale registrering. Denne afgørelse kan påklages i overensstemmelse med afsnit VII i forordning (EF) nr. 6/2002.

⁽¹⁾ EFT L 3 af 5.1.2002, s.1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1891/2006 (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 14).

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 341 af 17.12.2002, s. 28.

6. Hvis indehaveren giver afkald på den internationale registrering eller begrænser den internationale registrering til et eller nogle af de industrielle design for så vidt angår Fællesskabet, skal han underrette Det Internationale Bureau ved hjælp af en registreringsprocedure i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, nr. iv) og v), i Genève-aftalen. Indehaveren kan underrette Harmoniseringskontoret herom i en tilsvarende erklæring.

(*) EFT L 386 af 29.12.2006, s. 28.«

2) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Fornyelse af registreringen af EF-design

1. En ansøgning om fornyelse af registreringen skal indeholde:

- a) navnet på den person, der anmoder om fornyelse
- b) registreringsnummeret
- c) i givet fald en angivelse af, at fornyelsen ønskes for alle de design, der er omfattet af en samlet registrering, eller, hvis fornyelsen ikke ønskes for alle de design, der er omfattet af en samlet registrering, en angivelse af, hvilke design der ønskes fornyet.

2. I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 6/2002 skal der for fornyelse af registreringen betales følgende gebyrer:

- a) et fornyelsesgebyr, som, hvis der er tale om flere design, der er omfattet af en samlet registrering, skal være proportionalt med antallet af design, der er berørt af fornyelsen
- b) i givet fald et tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for sen indgivelse af anmodningen om fornyelse, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 6/2002 som omhandlet i forordning (EF) nr. 2246/2002.

3. Hvis den betaling, der henvises til i stk. 2 i denne artikel, sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2246/2002, anses dette for at udgøre en anmodning om fornyelse, forudsat at den indeholder alle de angivelser, der kræves i stk. 1, litra a) og b), i denne artikel og artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning.

4. Indgives ansøgningen om fornyelse inden for den frist, der er fastsat i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 6/2002,

mens de andre betingelser for fornyelse som fastsat i nævnte forordnings artikel 13 og i nærværende forordning ikke er opfyldt, giver Harmoniseringskontoret ansøgeren meddelelse om manglerne.

5. Indgives der ikke ansøgning om fornyelse, eller indgives den efter udløbet af den i artikel 13, stk. 3, andet punktum, i forordning (EF) nr. 6/2002 fastsatte frist, eller betales gebyrerne ikke eller først efter udløbet af denne frist, eller afhjælpes de konstaterede mangler ikke inden for den af Harmoniseringskontoret fastsatte frist, fastslår Harmoniseringskontoret, at registreringen er udløbet, og giver indehaveren meddelelse herom.

Er der tale om en samlet registrering, og er de betalte gebyrer ikke tilstrækkelige til at dække alle de design, som ønskes fornyet, fastslår Harmoniseringskontoret først, at registreringen er udløbet, når det er klart, hvilke design det betalte beløb skal dække.

Kan det ikke på grundlag af andre kriterier fastslås, hvilke design der skal dækkes, tager Harmoniseringskontoret designene i den numeriske rækkefølge, i hvilken designene er anført i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4.

Harmoniseringskontoret fastslår, at registreringen er udløbet for samtlige de design, for hvilke fornyelsesgebyrerne ikke er blevet betalt eller ikke er blevet betalt fuldt ud.

6. Når beslutningen om at anse registreringen for udløbet, jf. stk. 5, er blevet endelig, sletter Harmoniseringskontoret designet af registeret med virkning fra dagen efter den dag, hvor den eksisterende registrering udløb.

7. I tilfælde af, at de i stk. 2 omhandlede fornyelsesgebyrer er blevet betalt, men registreringen ikke fornyes, tilbagebetales gebyrerne.

8. Der kan indgives en enkelt ansøgning om fornyelse for to eller flere design, uanset om de er en del af den samme samlede registrering, efter betaling af de krævede gebyrer for hvert af designene, forudsat at indehaverne eller repræsentanterne er de samme i hvert tilfælde.«

3) Som artikel 22a indsættes:

»Artikel 22a

Fornyelser af international registrering, hvori Fællesskabet er designeret

Den internationale registrering fornyes direkte hos Det Internationale Bureau i overensstemmelse med artikel 17 i Genève-aftalen.«

4) I artikel 31 tilføjes følgende stykke 6:

»6. Erklærer Harmoniseringskontoret virkningerne af en international registrering ugyldige på Fællesskabets område, meddeler den sin afgørelse til Det Internationale Bureau, når afgørelsen er blevet endelig.«

5) I artikel 47 tilføjes følgende stykke 3:

»3. Kommunikation mellem Harmoniseringskontoret og Det Internationale Bureau foregår på en gensidigt aftalt måde og i en gensidigt aftalt form, eventuelt via elektroniske midler. Ved blanketter forstås også blanketter i elektronisk form.«

6) I artikel 71 tilføjes følgende stykke 3:

»3. Harmoniseringskontoret fremlægger oplysninger om internationale registreringer af design, hvori Fællesskabet er designet, i form af et elektronisk link til den søgbare database, der er oprettet af Det Internationale Bureau.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på den dato, hvor Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design træder i kraft med hensyn til Det Europæiske Fællesskab. Datoen for denne forordnings ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2007.

På Kommissionens vegne

Charlie McCREEVY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 877/2007

af 24. juli 2007

om ændring af forordning (EF) nr. 2246/2002 om de gebyrer, der skal betales til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), som følge af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design ⁽¹⁾, særlig artikel 107, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, som blev vedtaget den 2. juli 1999 (i det følgende benævnt »Genève-aftalen«) og godkendt ved Rådets afgørelse 2006/954/EF ⁽²⁾, og de dermed forbundne ændringer af forordning (EF) nr. 6/2002 er det nødvendigt at vedtage visse gennemførelsesforanstaltninger vedrørende gebyrer, der skal betales til Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret.
- (2) I artikel 106c i forordning (EF) nr. 6/2002 fastsættes det, at de i Genève-aftalens artikel 7, stk. 1, omhandlede foreskrevne designergebyrer erstattes af et individuelt designergebyr.
- (3) Gebyrets størrelse er fastlagt i den erklæring om den individuelle gebyrordning, der er knyttet til afgørelse 2006/954/EF, og som er fremsat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i Genève-aftalen.
- (4) For at sikre den nødvendige fleksibilitet og lette betalingen af gebyrer er det hensigtsmæssigt at tilpasse de regler, der gælder for gebyrer for design, til de regler, der gælder for gebyrer for varemærker, og som er fastlagt i Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 af 13. december 1995 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) ⁽³⁾, ved at afskaffe kontanter og checks som betalingsmidler.
- (5) Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 af 16. december 2002 om de gebyrer, der ved registrering af EF-design skal betales til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ⁽⁴⁾, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget vedrørende

Gebyrer, Gennemførelsesbestemmelser og Sagsbehandling for Appellkamrene ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2246/2002 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, litra a) og b), affattes således:

»1) de gebyrer, der skal betales til:

- a) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (i det følgende benævnt »Harmoniseringskontoret«) på grundlag af forordning (EF) nr. 6/2002 og forordning (EF) nr. 2245/2002.
- b) Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret på grundlag af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, som blev vedtaget den 2. juli 1999 (i det følgende benævnt »Genève-aftalen«) og godkendt ved Rådets afgørelse 2006/954/EF ^(*)

2) de beløb, der fastsættes af præsidenten for Harmoniseringskontoret.

(*) EFT L 386 af 29.12.2006, s. 28.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Gebyrer

1. De gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret på grundlag af forordning (EF) nr. 6/2002 og forordning (EF) nr. 2245/2002, er angivet i bilaget til denne forordning.

2. Individuelle designergebyrer, der skal betales til Det Internationale Bureau på grundlag af artikel 7, stk. 2, i Genève-aftalen sammenholdt med artikel 106c i forordning (EF) nr. 6/2002 og artikel 13, stk. 1, i nævnte forordning og artikel 22, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2245/2002, er angivet i bilaget til denne forordning.«

⁽¹⁾ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1891/2006 (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 14).

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 303 af 15.12.1995, s. 33. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1687/2005 (EUT L 271 af 15.10.2005, s. 14).

⁽⁴⁾ EFT L 341 af 17.12.2002, s. 54.

3) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Betaling af gebyrer og andre beløb til Harmoniseringskontoret sker i euro ved indbetaling eller overførsel til Harmoniseringskontorets bankkonto.«

4) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ved indbetaling til Harmoniseringskontoret gælder den dato, hvor betalingsbeløbet krediteres Harmoniseringskontorets bankkonto, som betalingsdato.«

b) Stk. 3, litra a), affattes således:

»a) inden for betalingsfristen har man givet en forskriftsmæssig ordre til et pengeinstitut om overførsel af det skyldige beløb i en medlemsstat, og.«

5) I bilaget foretages følgende ændringer:

a) Nedenstående punkt 1a indsættes i tabellen:

»1a. Et individuelt designersgebyr for en international registrering (artikel 106c i forordning (EF) nr. 6/2002; artikel 7, stk. 2, litra a), i Genève-aftalen) — (for hvert design)	62«
--	-----

b) Nedenstående punkt 11a indsættes i tabellen:

»11a. Et individuelt fornyelsesgebyr for en international registrering (artikel 13, stk. 1, og artikel 106c i forordning (EF) nr. 6/2002; artikel 22, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2245/2002) for hvert design:	
a) for første fornyelsesperiode — (for hvert design)	31
b) for anden fornyelsesperiode — (for hvert design)	31
c) for tredje fornyelsesperiode — (for hvert design)	31
d) for fjerde fornyelsesperiode — (for hvert design)	31«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på den dato, hvor Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design træder i kraft med hensyn til Det Europæiske Fællesskab. Datoen for denne forordnings ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2007.

På Kommissionens vegne
Charlie McCREEVY
Medlem af Kommissionen

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 878/2007/EF

af 23. juli 2007

om ændring og forlængelse af afgørelse nr. 804/2004/EF om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule II-programmet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet og medlemsstaterne har sat sig som mål at bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Fællesskabets finansielle interesser, herunder smugling og forfalskning af cigaretter. Alle disponible midler må sættes ind for at nå dette mål, samtidig med at den nuværende ansvarsfordeling og -balance mellem medlemsstaterne og Fællesskabet overholdes.
- (2) Aktioner, hvis formål er at forbedre informationen, gennemføre undersøgelser, tilbyde uddannelsesforanstaltninger eller yde teknisk bistand, er i høj grad med til at sikre en bedre beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.
- (3) Støtte til sådanne initiativer i form af tilskud har i de forløbne år gjort det muligt at styrke Fællesskabets og

medlemsstaternes indsats til bekæmpelse af svig og beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og nå de mål, der er fastsat i Hercule-programmet for perioden 2004-2006.

- (4) I henhold til artikel 7, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 804/2004/EF ⁽³⁾ skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om gennemførelsen af Hercule-programmet og det formålstjenlige i at videreføre det. Det fremgår af rapportens konklusioner, at målene i Hercule-programmet er blevet opfyldt. I rapporten anbefales det endvidere at forlænge programmet for perioden 2007-2013.
- (5) For at konsolidere Fællesskabets og medlemsstaternes indsats til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, herunder bekæmpelse af smugling og forfalskning af cigaretter, bør samtlige det nye programs aktionsudgifter til Kommissionens (OLAF's) generelle foranstaltninger til bekæmpelse af svig samles i en enkelt basisretsakt.
- (6) Ydelse af tilskud og indgåelse af offentlige kontrakter til fremme og gennemførelse af programmet bør ske efter bestemmelserne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾ og dens gennemførelsesbestemmelser. Da der ikke hidtil er blevet ydet støtte til initiativerne i form af driftstilskud, bør sådanne tilskud udelades af programmet.
- (7) Tiltrædende lande og kandidatlande bør kunne deltage i Hercule II-programmet i henhold til et aftalememorandum, der udarbejdes i overensstemmelse med de respektive rammeaftaler.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 12.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.2.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.6.2007.

⁽³⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

- (8) I denne afgørelse fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure —

datlande — i henhold til et aftalememorandum — i de aktioner, der finansieres gennem programmet

- e) forøgelse og intensivering af foranstaltninger på de mest følsomme områder, navnlig smugling og forfalskning af cigaretter.«

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1
Ændringer

I afgørelse nr. 804/2004/EF foretages følgende ændringer.

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Programmets mål

1. Med denne afgørelse fastlægges et fællesskabshandlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Dette program benævnes Hercule II-programmet (i det følgende benævnt »programmet«).

2. Programmet fremmer aktioner efter de generelle kriterier, der omhandles i afgørelsen. Der fokuseres navnlig på følgende mål:

- a) fremme af tværnationalt og tværfagligt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og OLAF
- b) opbygning af netværker i alle medlemsstater, tiltrædende lande og kandidatlande — i henhold til et aftalememorandum — med henblik på at lette udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis, samtidig med at de enkelte medlemsstaters forskellige traditioner respekteres
- c) tilvejebringelse af teknisk og operationel bistand til medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder ved deres bekæmpelse af illegale grænseoverskridende aktiviteter med særlig vægt på støtte til toldmyndighederne
- d) etablering af en geografisk balance ved, uden at det må forringe den operationelle effektivitet, om muligt at inddrage alle medlemsstater, tiltrædende lande og kandi-

- 2) Følgende artikel indføjes:

»Artikel 1a

Aktioner

Programmet gennemføres ved følgende aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, herunder forebyggelse og bekæmpelse af smugling og forfalskning af cigaretter:

- a) Teknisk bistand til nationale myndigheder gennem:
- i) tilrådighedsstillelse af særlig viden, udstyr og informationsteknologiske (it)-redskaber, der letter tværnationalt samarbejde og samarbejde med OLAF
- ii) støtte til fælles operationer
- iii) øget udveksling af personale
- b) Uddannelse, seminarer og konferencer, der tager sigte på:
- i) fremme af en bedre forståelse af Fællesskabets og medlemsstaternes mekanismer
- ii) udveksling af erfaringer mellem medlemsstaternes, tiltrædelseslandenes og kandidatlandenes myndigheder
- iii) samordning af aktioner i medlemsstater, tiltrædelseslande, kandidatlande og tredjelande
- iv) udbredelse af viden, navnlig operationel viden
- v) støtte til avancerede forskningsaktiviteter, herunder studier
- vi) forbedring af samarbejdet mellem praktikere og teoretikere
- vii) øget bevidstgørelse af judicielle myndigheder og andre juridiske brancher med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

c) Støtte gennem:

- i) udvikling og tilvejebringelse af specifikke databaser og it-redskaber, der fremmer adgang til data og analyser
- ii) øget dataudveksling
- iii) udvikling og tilvejebringelse af it-redskaber til undersøgelser, overvågning og efterforskningsarbejde.»

3) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Fællesskabsfinansiering

1. Fællesskabsfinansieringen kan i henhold til forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 antage følgende former:

- a) tilskud
- b) offentlige kontrakter.

2. Modtageren af et tilskud fra Fællesskabet til en aktion til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser skal overholde bestemmelserne i nærværende afgørelse. Aktionen skal overholde principperne for Fællesskabets aktiviteter til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, og der skal tages hensyn til de særlige kriterier, der er fastsat i indkaldelserne af forslag, ved anvendelse af de prioriteringer, der er fastlagt i de årlige tilskudsprogrammer, hvori de generelle kriterier, der omhandles i nærværende afgørelse, nærmere præciseres.

3. Fællesskabsfinansieringen i form af offentlige kontrakter eller ydelse af tilskud omfatter aktionsudgifter til foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

4. Støtte fra Fællesskabet i henhold til programmet (i form af offentlige kontrakter eller tilskud) kan ydes til berettigede organer, hvis aktioner har til formål at styrke Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser, og forfølge mål, som er af almen europæisk interesse inden for dette område, eller et mål, der er et led i Den Europæiske Unions politik inden for dette område.»

4) Følgende artikler indføres:

»Artikel 2a

Organer, der er berettigede til fællesskabsfinansiering

Følgende organer er berettigede til fællesskabsfinansiering i henhold til programmet:

- a) alle nationale eller regionale myndigheder i en medlemsstat eller i et land uden for Fællesskabet, jf. artikel 3, som fremmer styrkelse af Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser
- b) alle forsknings- og undervisningsinstitutter, der i mindst et år har haft status som juridisk person, er etableret og aktive i en medlemsstat eller i et af de i artikel 3 omtalte lande uden for Fællesskabet og støtter en styrkelse af Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser
- c) alle almennyttige organer, der i mindst et år har haft status som juridisk person, er lovligt etableret og aktive i en medlemsstat eller i et af de i artikel 3 omtalte lande uden for Fællesskabet og støtter en styrkelse af Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser.

Artikel 2b

Udvælgelse af modtagere

Organer, der er berettigede til fællesskabsfinansiering i henhold til artikel 2a, udvælges på grundlag af indkaldelser af forslag, under hensyn til de prioriteringer, der er fastlagt i det årlige tilskudsprogram, hvori de generelle kriterier, der omhandles i bilaget, nærmere præciseres. Ved ydelsen af tilskud til en aktion inden for rammerne af programmet, skal de generelle kriterier, der er fastsat i nærværende afgørelse, overholdes.

Artikel 2c

Kriterier for evalueringen af tilskudsansøgningerne

Ansøgningerne om tilskud til aktioner evalueres under hensyn til:

- a) den foreslåede aktions overensstemmelse med målene for programmet
- b) den foreslåede aktions komplementaritet med andre støttede aktiviteter
- c) den foreslåede aktions gennemførlighed, dvs. den konkrete mulighed for dens gennemførelse med de foreslåede midler
- d) forholdet mellem udgifter og resultater for den foreslåede aktion
- e) forbedringen af resultatet som følge af den foreslåede aktion

- f) antallet af personer, som den foreslåede aktion tager sigte på
- g) den foreslåede aktions tværnationalt og tværfaglige aspekter
- h) den foreslåede aktions geografiske udstrækning.

Artikel 2d

Støtteberettigede udgifter

I overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, tages kun udgifter, der er nødvendige med henblik på en tilfredsstillende gennemførelse af aktionen, i betragtning ved fastsættelse af størrelsen af tilskuddet.

Udgifter i forbindelse med deltagelse af repræsentanter fra Balkanlande, som deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen for landene i Sydøsteuropa (*), Den Russiske Føderation, lande, som er omfattet af den europæiske nabo-skabspolitik (**), og visse lande, med hvilke Fællesskabet har indgået en aftale om gensidig bistand i toldspørgsmål, er også støtteberettigede.

(*) Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro samt Serbien.

(**) Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Egypten, Georgien, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, Moldova, Den Palæstinensiske Myndighed, Syrien, Tunesien og Ukraine.«

5) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) de tiltrædende lande«.

b) Litra c) og d) affattes således:

»c) de kandidatlande, der er associeret med Den Europæiske Union i overensstemmelse med betingelserne i associeringsaftalerne eller i de tillægsprotokoller, der er indgået med eller vil blive indgået med disse lande, om deltagelse i Fællesskabets programmer.«

6) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Gennemførelse

Fællesskabsfinansieringen sker i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.«

7) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) 80 % af de støtteberettigede udgifter til uddannelsesforanstaltninger, fremme af udveksling af fagpersonale og afholdelse af seminarer og konferencer, når der er tale om de modtagere, som er omhandlet i artikel 2a, litra a).«

b) Stk. 1, litra c), affattes således:

»c) 90 % af de støtteberettigede udgifter til afholdelse af seminarer og konferencer og andre foranstaltninger, når der er tale om de modtagere, som er omhandlet i artikel 2a, litra b) og c).«

c) Stk. 2 udgår.

8) Følgende artikel indføres:

»Artikel 5a

Kontrol og revision

1. Modtageren af et tilskud sørger for, at relevant dokumentation hos partnere eller medlemmer stilles til rådighed for Kommissionen.

2. Kommissionen kan enten direkte gennem sine medarbejdere eller ved et kompetent eksternt organ, som den udpeger, foretage en kontrol af anvendelsen af fællesskabsfinansieringen. Disse kontroller kan foretages i hele kontraktens løbetid og i en periode på fem år fra sidste udbetalingsdag. Resultaterne af disse kontroller kan i givet fald føre til, at Kommissionen træffer beslutning om tilbagekrævning.

3. Kommissionens personale og de eksterne personer, der har fået mandat fra Kommissionen, skal i det omfang, det er nødvendigt til udførelse af de i stk. 2 omhandlede kontroller, have adgang bl.a. til modtagerens kontorlokaler og til alle nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form.

4. Revisionsretten og OLAF har samme rettigheder, især ret til adgang, som de i stk. 3 omhandlede personer.

5. For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder, foretager Kommissionen på grundlag af dette program kontrol og undersøgelser på stedet i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 (*). Undersøgelserne gennemføres eventuelt af OLAF i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 (**).

(*) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

(**) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

9) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Programmet forlænges fra den 1. januar 2007, og det udløber den 31. december 2013.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er for perioden fra 2007 til 2013 på 98 525 000 EUR.«

10) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Overvågning og evaluering

Kommissionen (OLAF) forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om resultaterne af programmet. Deri indgår oplysninger om sammenhæng og komplementaritet med andre programmer og aktioner på EU-plan.

Senest den 31. december 2010 skal der foretages en uafhængig vurdering af programmets gennemførelse, herunder en gennemgang af programmets resultater, og hvordan dets målsætninger er blevet opfyldt.

Senest den 31. december 2014 forelægger Kommissionen (OLAF) en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan programmets målsætninger er blevet opfyldt.»

11) Følgende artikel indføres:

»Artikel 7a

Programmets forvaltning

Kommissionen kan på grundlag af en omkostnings-/effektivitetsanalyse og i forbindelse med kontrakter om ad hoc tjenesteydelser benytte eksperter og enhver anden form for faglig og administrativ bistand, der ikke medfører udøvelse af offentlig myndighed. Den kan yderligere finansiere undersøgelser og tilrettelægge ekspertmøder, der letter iværksættelsen af programmet, og gennemføre foranstaltninger med henblik på information, offentliggørelse og udbredelse, der har direkte forbindelse med gennemførelse af programmet.«

12) Bilaget udgår.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

L. AMADO

Formand

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 2007

om ændring af beslutning 2006/802/EF for så vidt angår svinekød fra svin, der er blevet vaccineret med en levende, svækket, konventionel vaccine i Rumænien

(meddelt under nummer K(2007) 3418)

(EØS-relevant tekst)

(2007/522/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse,

under henvisning til akten vedrørende Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, særlig artikel 42,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest⁽¹⁾, særlig artikel 19, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen beslutning 2006/802/EF af 23. november 2006 om godkendelse af planerne for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin og nødvaccination af sådanne svin og svin på bedrifter mod sygdommen i Rumænien⁽²⁾ blev vedtaget med henblik på bekæmpelse af klassisk svinepest i denne medlemsstat.

(2) Ved samme beslutnings artikel 4 godkendes den plan for nødvaccination af svin på svinebedrifter mod klassisk svinepest med en levende, svækket, konventionel vaccine, som Rumænien forelagde Kommissionen den 27. september 2006 (i det følgende benævnt »den godkendte plan«).

(3) I henhold til artikel 5, litra c), i beslutning 2006/802/EF skal Rumænien sikre, at svinekød fra svin, der er vaccineret i overensstemmelse med samme beslutnings artikel 4, kun markedsføres til brug i private husholdninger eller til direkte levering af små mængder fra producenten til den endelige forbruger eller til det lokale marked i samme kommune og ikke sendes til andre medlemsstater. I henhold til beslutningens artikel 5, litra b), skal svinekødet forsynes med et særligt mærke.

(4) Den godkendte plan forbyder flytning af tamsvin fra ikke-erhvervsdrivende bedrifter samt af svinekød, svineködsprodukter og biprodukter af sådanne svin, undtagen til privat forbrug på oprindelsesbedriften. Levende dyr kan eventuelt markedsføres udelukkende på det lokale marked.

(5) Den 3. maj 2007 forelagde Rumænien Kommissionen en ændring til den godkendte plan. I henhold til den godkendte plan som ændret er det på visse betingelser, og forudsat at der er foretaget nødvaccination med en levende, svækket, konventionel vaccine i overensstemmelse med artikel 4 i beslutning 2006/802/EF, tilladt at flytte svin fra mindre eller ikke-erhvervsdrivende bedrifter direkte til et slagteri i samme distrikt, som oprindelsesbedriften ligger i, eller, hvis der ikke findes nogen slagterier i det pågældende distrikt, til et slagteri i et tilstødende distrikt.

(6) Rumænien har desuden, i lyset af de store vanskeligheder med at finde tilstrækkelig lokal afsætning på kommuneplan, anmodet om midlertidig dispensation fra artikel 5, litra c), i beslutning 2006/802/EF (indtil 31. august 2007), så landet kan markedsføre svinekødet fra de pågældende svin på distriktsplan.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5. Senest ændret ved direktiv 2006/104/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 352).

⁽²⁾ EUT L 329 af 25.11.2006, s. 34.

- (7) Ændringen af den godkendte plan og anmodningen om dispensation fra artikel 5, litra c), i beslutning 2006/802/EF er forenelige med målsætningen om udryddelse af klassisk svinepest i Rumænien. Af hensyn til dyresundheden bør der dog fastsættes visse betingelser for dispensationen, især krav om, at det pågældende svinekød forsynes med et særligt mærke, der garanterer fuld sporbarhed, og at kødet ikke sendes til de øvrige medlemsstater.
- (8) Beslutning 2006/802/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2006/802/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Plan for nødvaccination af svin på svinebedrifter mod klassisk svinepest med en levende, svækket, konventionel vaccine

Den plan for nødvaccination af svin på svinebedrifter mod klassisk svinepest med en levende, svækket, konventionel vaccine i det i bilagets punkt 4 angivne område, som Rumænien forelagde Kommissionen den 27. september 2006, godkendes med den ændring, Kommissionen fik forelagt den 3. maj 2007.«

2) Som artikel 5a indsættes:

»Artikel 5a

Dispensation fra betingelsen i artikel 5, litra c)

1. Uanset artikel 5, litra c), kan Rumænien tillade markedsføring af svinekød fra svin, der er vaccineret i overensstemmelse med artikel 4, på det lokale marked i samme distrikt, som de pågældende svins oprindelsesbedrift ligger i, forudsat at kødet:

- a) er blevet registreret på slagteriet efter den kompetente myndigheds anvisninger
- b) er blevet opbevaret og oplagret adskilt fra svinekød, der ikke er omhandlet i denne artikel
- c) er forsynet med et særligt sundheds- eller identifikationsmærke, som:
- i) adskiller sig fra de i artikel 5, litra b), omhandlede mærker
- ii) ikke kan forveksles med det i artikel 4 i beslutning 2006/779/EF omhandlede EF-stempel
- d) kun sendes til virksomheder i samme distrikt, som svinenes oprindelsesbedrift ligger i
- e) ledsages af et certifikat udstedt af en embedsdyrlæge, hvori svinekødets oprindelse, identifikation og bestemmelsessted er angivet.

2. Det i stk. 1 omhandlede svinekød må ikke sendes til andre medlemsstater.«

Artikel 2

Rumænien træffer de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne beslutning og offentliggør foranstaltningerne. Rumænien underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Artikel 1, nr 2), anvendes indtil den 31. august 2007.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2007.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen